۱۳/۶/۸

مجالس المؤمنین فارسی مکرر شماره (۸۱) الهیئة مؤلفاً که قاضی نور الله سابق الذکر باشد و نسخه از مجلس ششم است که در ذکر صوفیة صافی طویت مقدم و ضوره تا آخر کتاب اول آن (مجلس ششم در ذکر جمعی از صوفیه صافی طویت) آخر کتاب (ناظرانرا از خطا که آن طالت نیفزاید) تم

قسمتی از مجالس المؤمنین است که از مجلس ششم را دارا است خط نسخ کتاب است

اسم کتاب مجالس المؤمنین — فارسی

مصنف / مؤلف قاضی نور الله شوشتری

خطی / چاپی نسخ ۲۱ سطری

سال طبع یا تحریر — عدد اوراق ۳۳۹

جزء کتب تاریخ شماره ۲۹۰

شماره عمومی ۴۲۷۰ شماره قبض

واقف میرزا رضاخان نائینی تاریخ وقف مرداد ۱۳۱۱

طول ۳۰.۵ عرض ۲۲ سانتیمتر قفسه

مثال ۱۳۴۸ خورشیدی

بازبینی شد

در ذکر جمعی از صوفیهٔ صافی طویه که نزد سالکان مسالک طریقت و موسسان قواعد شریعت و حقیقت
مقصود از ایجاد عالم و اختراع بنی آدم بعد از ایجاد جواهر زواهر انبیا و ائمه هدی علیهم صلوات الله
الملک الاعلی وجود فائض الجود این طائفه کرام و اصفیای عظام کثرهم الله بین الانام است که بیمن
توفیق از ادنی مراتب خاک باعلی مدارج افلاک ترقی نموده اند و از حضیض خمول بشریت باوج قبول
ملکیه تلقی فرموده و از پرتو سراج وهاج و عکس شعاع اغیاع یهدی الله لنوره من یشاء با ساکنان ملأ اعلی
و مطمئنان عالم بالا در سلک انتظام منخرط گشته و بمرتبه رسیده که عواقب امور قبل از ظهور مشاهده
نموده اند و خواتیم اشیا پیش از بروز وجود مطالعه فرموده دعایم دین و دولت بیامن همت ایشان
قائم و قوائم ملک و ملت بروابط وجود ایشان منتظم پاکبازان بساط مردی و صدرنشینان صفه
دردمندی بحرآشامان تشنه جگر و دست افشانان بی پا و سر گم گشتگان جادهٔ سلامت و منزویان
کنج ملامت رندان ژنده پوش و رنده دلان صاحب هوش و خرقه پوشان خانقاه قدس و باده نوشان
بزمگاه انس شاهان بی کلاه و امیران بی سپاه **بیت** قومی ملوک طبع که از روی سلطنت * گوی
کز احترام سلاطین کشورند * شاهان دلق پوش که گاه حمایتی * زیر گلیم شان جم و خاقان و قیصرند
امروز از نعیم جهان چشم دوختند * فردا خود از کرشمه بفردوس ننگرند * منکر بچشم خوار در این پا
برهنگان * نزد خرد عزیزتر از دیدهٔ سرند آدم بهشت را بدو گندم اگر فروخت * حقا که این گروه بیک جو نمیخرند
و مزید توضیح و تقریر کلام در تحقیق حال این طائفه کرام آنست که بر وجهی که در مقدمات این کتاب اشارتی
بآن واقع شده تحصیل یقین بمطالب حقیقیه که حکمت عبارت از آنست یا بنظر و استدلال حاصل میشود
چنانچه طریقهٔ اهل نظر است و ایشان را علما و حکما میخوانند یا بطریقه تصفیه و استکمال چنانچه شیمهٔ
اهل فقر است و ایشان را عرفا و اولیا می نامند و اگرچه هر دو طائفه بتحقیق حکما اند لیکن طائفه

اعدّ لهم نعمانا لنا ان ذکره هو المسک ما کررته یتضوع **چهارم** آنکه بر وجهی که سابقاً در ذیل احوال
ابو تمام طائی در مجلس یازدهم مذکور شده چون بعضی از کلمات واقعه در اخبار و اشعار متفق له
نبوده بنا بر ابی از سقم و ابتنا بر بینت اکا اصلی صحیح از آن اخبار و اشعار بدست آرند در تصحیح
آن التفات دریغ ندارند **پنجم** آنکه تخصیص این کتاب را بذکر جمعی از اکابر مؤمنان که قبل از ظهور
دولت ابد اقتران سلاطین صفویه موسویه انار الله براهینهم الجلیه بوده اند بی وجهی نیست
زیرا که چون مقصود اصلی از این کتاب بیان قدم این طایفهٔ رفیع جناب و عدم ارتکاب تشیع
بطریق اجبار و ایجاب است و زمرهٔ معاندان ایمان اکابر این زمان را از مقتضیات این دولت
ابد اقتران میدانند پس ذکر ایشان در نظر آن زمرهٔ معاندت اسلوب از قبیل مصادره
بر مطلوب خواهد بود و اگر گاهی نادری از بزرگان آن دولت با معاصران ایشان نوادر بعضی
از مجالس این کتاب مذکور ساخته بنا بر آنست که توهم تصرف این دولت در ظهور ایمان ایشان
بغایت دور است با نکتهٔ دیگر که بتامل در آن مقام ظاهر میشود و منظور است **ششم**
آنکه چون غرض از تالیف این مجالس اطلاع بر احوال اکابر قدما و متأخرین فرقهٔ ناجیه و دفع توهم
تجدد و عدم تقدم مذهب ایشان است و این مقصود از مجموع مجالس دوازده گانه حاصل
میشود مامول از فضلای دهر و ناسخان هر عصر آنکه بطریق افراد بعضی از مجالس آنرا
مسوده سازند و خلل در صورت منضود و معنی مقصود آن نیندازند **هفتم** آنکه چنانچه
دأب بعضی از قاصران است جهت آنکه بآسانی کتابی بنام خود سازند بانتخاب و اختصار آن
نپردازند و از غضب پروردگار و امام روزگار که این کتاب بنام نامی و اسم سامی او تالیف
و انتظام یافته محترز باشند **هشتم** آنکه این کتاب را از مخالفان و سائر نااهلان مستور دارند
که مبادا از آنجا بر احوال بلاد شیعه و طوائف ایشان اطلاع یافته باجداد این فرقهٔ محقه
کردند یا در اغیار واقف شوند آزاری رسانند یا تعرض بمزارات اسلاف ایشان نمایند **نهم**
دیگر آنکه چون بعد از اتمام هفت نسخه از این مجالس و مقابلهٔ آنها با اصل مسوده از این فقیر

مستهام باشاعه آن اقدام نموده بنابرین ماء مول از الطاف اخوان کرام کرانکه از نقع
بر داراند آنکه متمنت بر تصحیح و مقابله منقول کمارند تا جنانچه در اکثر کتب تاریخ و
میرسد بتعاقب نقل و مرور روزکار نسخهاء سقیم خاطر آزادبوری کتابت
ناظر آنرا از مطالعه آن ملالت نیفزاید

